

VÄSTERBERGSLAGENS

UFO

nr-2 80

NYTT

2

UFO-NYTT är en tidskrift för medlemmar inom
Västerbergslagens UFO-förening.
UFO-NYTT utkommer 4 gånger om året.

FRÅN REDAKTIONEN

Nummer två av UFO-NYTT för 1980 blev inte som redaktionen hade tänkt sig. I första numret annonserade vi efter översättare, men tyvärr kom inte en och anmälde sig. Vi ropade även efter de som sett händelser som var av vikt att skriva om. Ingen där heller. Vi frågade efter flera vittnen till händelsen i Smedjebacken. Där drog vi också en nit. Troligen är många rädda för att syssla med de saker vi sysslar med, men det är helt vardagliga saker och inget att vara rädd för. Vi kommer att göra ännu ett försök att skaffa medarbetare till tidningen.

En redaktionsmedlem har erhållit en gåva från en gammal Science Fiction-älskare. Tidningen HÄPNA från 1959-64 samt Galaxy från 1959. Något från den tiden och något från tidskrifterna skall vi försöka att ta med i nästa nummer.

Ansvariga utgivare:
Conny Persson, Seija Niittula

I redaktionen:
Bernt Berglund Tommy Palo Berith Manzanares.

Prenumeration och Medlemskap

Medlemskap för 1980 är 30:- kronor
Ungdom under 16 år 20:- kronor

Adress: Box 71 771 01 Ludvika

Lokal: Tre Krokars Gata 13 Ludvika

Exp: Stängd under sommaren

OBS: Allt arbete med UFO-NYTT är ideellt och oavlönat.

DET FINNS LIV PÅ ANDRA SOLARS PLANETER

En stjärnklar kväll kan man iaktta Andromeda galaxen. Den befinner sig på ett avstånd av 2,2 miljoner ljusår.

Det betyder att den Andromeda som vi ser är den Andromedagalax som existerade när människan befann sig på apstadiet!

Vem vet, kanske Andromedagalaxen just nu totalförintas. Men det får vi inte reda på förrän år 2.201.978!

● Och ändå tillhör Andromedagalaxen våra grannar i världsrymden. Den ingår i samma galaxhop som vår egen galax Vintergatan.

I universum handlar det alltså om ohyggliga avstånd och därmed tidsrymder. De galaxer som ligger längst bort i det ändliga eller oändliga universum befinner sig på ett avstånd av 15 miljarder ljusår.

Men först, kanske vi ska titta på vår egen plats i universum och vad vi har för möjligheter att komma i kontakt med andra varelser i världsrymden.

Jorden snurrar tillsammans med åtta andra planeter kring Solen. Troligtvis är jorden den enda av dessa planeter som det förekommer liv på.

Solen i sin tur ingår i galaxen Vintergatan som är en spiralgalax av samma typ som Andromedagalaxen, bara det att den är hälften så stor — 100 000 ljusår i diameter.

Solen är en medelstor gul stjärna. Tillsammans med de andra stjärnorna snurrar vi runt galaxens axel med en hastighet av 220 km/sek. Ett enda varv tar 200 miljoner år.

10 miljarder planeter

Man räknar med att det i

Vintergatan finns ca 200 miljarder stjärnor. Bland detta myller av stjärnor är solen på inget vis unik. Man kan kalla den för en "dussinvara". Många av dessa solar har planeter som kretsar runt sig och en temperatur som gör dem lämpliga för liv. Bara i Vintergatan räknar man med att det finns ca 10 miljarder planeter som har sådana betingelser att liv kan uppstå.

Det skulle därför vara lite väl magstarkt att göra gällande att vår egen jord bland miljarder sinom miljarder av planeter i universum skulle vara den enda planeten med intelligent liv.

Man kan därför med säkerhet påstå att det finns liv på andra planeter!

Kommer vi då snart att få möta dessa rymdvarelser?

Nej, aldrig! De stjärnor i Vintergatan som kan ha planeter med liv ligger på ett avstånd av ca 800 ljusårs avstånd. Med universums mått mått ett ganska kort avstånd, men för ett rymdskepp av nuvarande modell skulle en tur och retur ta — 16 000 år!

Optimistiska forskare hopas på att vi en gång kan

lösa problemen kring fusionskraften. Tyvärr skulle det inte hjälpa speciellt mycket med fusionsraketer. Visserligen skulle rymdskeppen gå dubbelt så fort. Men 8 000 år eller 16 000 år är ganska likgiltigt.

Kan man då aldrig med hjälp av fotoner (ljuspartiklar) komma upp i nära nog ljusets hastighet? I dag finns det ingenting som tyder på det. Men om man skulle göra det skulle resan ändå ta 1600 år. Visserligen är det sant att rymdbesättningen på grund av atomernas långsammare rörelse när man kommer upp i ljushastigheter skulle åldras långsammare. Man skulle "bara" vara 400 år när man kom tillbaka.

Men andra civilisationer? Kan inte de ha konstruerat raketer som går fortare än ljuset? Nej, ingenting kan gå fortare än ljuset (300 000 km/sek.). För om man skulle gå genom ljusbarriären skulle verkan inträffa före orsaken. Dvs allting skulle gå baklänges. Man skulle tex kliva upp ur kistan, bli yngre och yngre för att sist kliva in i moderlivet igen.

Vår närmaste stjärna i universum är solen. Den befinner sig på ett avstånd av åtta ljusminuter. Det tar alltså åtta minuter för solens strålar att träffa jorden.

Nästa stjärna befinner sig på fyra ljusårs avstånd. Det är Proxima Centauri som egentligen är en trippelstjärna. Om den har några planeter kring sig vet man inte med säkerhet.

Allt i universum är rörelse. Månen snurrar runt jorden. Jorden runt sin egen axel och dessutom kring solen, solen runt Vintergatan.

Den stora skrällen

Men en gång i tiden existerade bara en enda uratom, ur den skapades sedan allting. Detta enligt teorin om Big Bang — den stora skrällen.

Enligt denna teori var all materia sammanpressad till ett klot av Mars storlek. En enda kubikcentimeter av massan vägde 100 miljoner ton. Men så plötsligt exploderade denna gigantiska atom. Det var en ordentlig smäll. Molnet spred sig ut i universum och bildade allteftersom temperaturen avtog, galaxer och stjärnor.

Och på den vägen är det kan man säga. Universum fortsätter att expandera som en jäsande deg. Och degpartiklarna/galaxerna rör sig allt snabbare ju längre bort från centrum de kommer.

De längst bort liggande galaxerna som man lyckats lyssna sig till finns på 15 miljarder ljusårs avstånd. Så långt in i framtiden har man alltså med hjälp av radioteleskop lyckats komma. Det betyder att de vågor som man lyssnar på sändes ut 10 miljarder år före jordens tillkomst.

Det betyder omvänt att om någon därute på 5 miljarder ljusårs avstånd satt och kollade in oss skulle de just nu se hur jorden skapades.

Liksom människan har ingen stjärna ett oändligt liv. Den föds och den dör. Men händelseförloppet sträcker sig över miljarder år.

Också i vår galax föds och dör stjärnor. Vår egen sol ska också dö. Och någon annan sol att leva under kommer vi knappast att ta oss fram till.

HAR DU SETT NÅGOT?????

Om Du har observerat något som är av intresse för oss så hör av Dej.

Har Du någon bekant som Du vet har sett något så hör av Dej.

Har Du sett någon intressant artikel i någon tidning. Klipp ur den och sänd den till oss.

Vi är intresserade av allt som rör vår verksamhet men vi

hinner inte med att kolla allt

och därför är det av stort

värde att vi får hjälp från våra

medlemmar och då har ju alla

inom vår förening möjlighet att få läsa det.

Var inte rädda för att rapportera

saker och ting Ni sett och vill

delge oss. Vi har tystnadsplikt

och rapporterar inget utan

löfte från den som rapporterar.

Himlafenomen i Äppelbo

Fru Majlis Jansson på Ris-
heden i Äppelbo såg någonting
underligt när hon på månda-
gen var ute på en promenad.
Hon var tillsammans med en
väninna på promenad efter vä-
gen mot Tyngsjö vid Moras fä-
bod, då hon plötsligt fick se
något komma farande på him-
len.

Det var, som Majlis Jansson be-
skriver det, en ca 1 meter lång me-
talliknande cylinder som kom fa-
rande strax ovanför trädkropparna.
Det hela gick så hastigt att det var
svårt att både säga storlekn på fö-
remålet eller höjden över marken.

Färgen på föremålet var gråblå,
metalliknande och under färden
mot norr om Västerdalälven för-
ändrades "staven" till en kula.
Det flammade plötsligt rött ur ku-
lan och så upplöstes den helt. Vä-
ninnan såg föremålet i det senare
skedet som något rött som för-
svann.

Underligt var det och Majlis
Jansson är förstås mycket nyfiken
på om fler kan ha sett föremålet,
händelsen inträffade vid 15.30-
tiden på eftermiddagen.

det
står i

MT 800319

Fyra av UFO-cirkeln deltagare. Från vänster Lars Bergman Ru-
ne Gruddpers, kursledaren Ragnar Birgersson och Holger Pers-
son.

UFO-kursen inledd

MORA (FK) Nu studeras
UFO-fenomenet i Mora. Fem
deltagare samlar på sig kun-
skaper och diskuterar möjlig-
heterna till liv på andra plane-
ter. Samtliga deltagare är
överens om att ett liv på andra
planeter i andra solsystem är
fullt möjligt.

Under den inledande cirkelträf-
fen talade deltagarna om olika
rapporter om UFO-fenomenet, tit-
tade på förfälskade fotografier
över flygande tefat och resonerade
lite om astronomiska frågor.

Kursledaren, Ragnar Birgers-
son, är själv flygare och har goda
kunskaper i astronomi, varför cir-
keln har möjligheter att bli givan-
de.

— Jag har dock inte sett något
UFO (flygande tefat), säger Rag-
nar Birgersson.

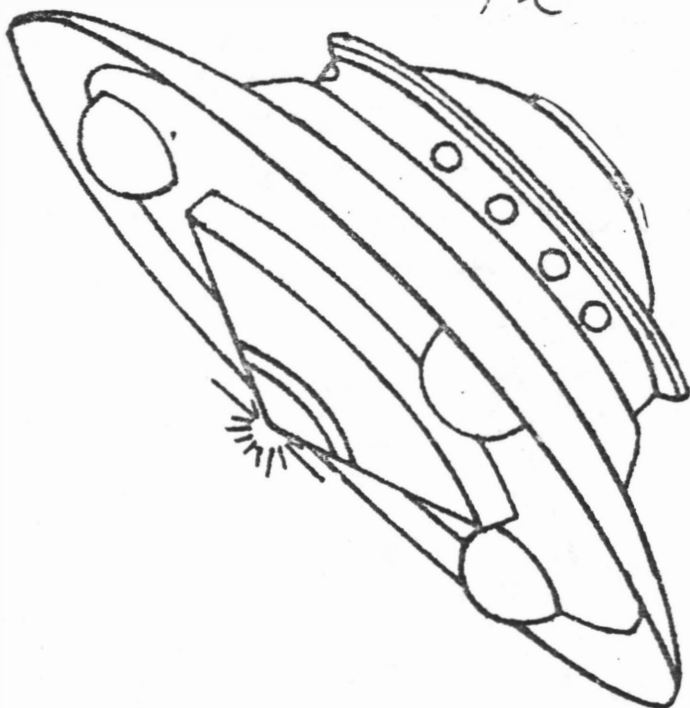
Kursdeltagarna kommer att dis-
kutera rapporter om UFO, vilka
attityder press och myndigheter in-
tar i frågan och olika vetenskapli-
ga rapporter som lagts fram.

Mystiskt fenomen i Lofttjärn

Inte bara polisen
ryckte ut på det mys-
tiska Lofttjärnsfeno-
menet tidigt på söndags-
morgonen. Storlarm
gick också till brandk-
åren som ryckte ut med
tre bilar för att släcka
den brand man larmats
om.

Larmet kom från en per-
son med hög trovärdighet —
en brandman från Norrköping
som är sommarstugeägare i
Näckbjärnsområdet. Familjen
hade väckts av sin baby och
då av en händelse fått se en,
som man trodde, tio meter
hög eldslåga från det nya stu-
gområdet tvärs över sjön.

Brandkåren letade längs
småvägarna under ett par tim-
mar innan man gav upp. Vid
kontakt med den person som
larmat uppdagades det att yt-
terligare två personer sett fe-
nomenet. Den enda förklaring
man kan komma fram till är
en meteor eller satellitdelar.
Kontakter med FOA har näm-
ligen inte lett till att det skul-
kunna vara ett flygplan man
sett.

FK 80023

Box 175
73300 SALA.

ADRESS:

UFO - SVERIGE - AKTUELLT

NY MEDLEMSNING FÖR

RÅDGIVNING - UFO - SVERIGE

DEN NYA TIONINGEN BEHÖVER - OVESSATTARE - TECKNARE - PRENUMERANTER

Vetenskapsmän tror sig veta hur UFO flyger!

Dr Mayrice Viton visar här upp den lilla UFO-modellen mot en bakgrund bestående av en reproduktion av stjärnhimlen.

Vetenskapsmännen meddelade, att deras upptäckt visar, att det är möjligt för jordens fysiker att konstruera flygande tefat inom de närmaste åtta till tio åren, kanske ännu tidigare. Två medlemmar av forskningsteamet har redan byggt en arbetande modell av en UFO-motor. De har också konstruerat en halv decimeter stor modell av ett UFO, som i en vindtunnel har uppnått en simulerad hastighet av tre gånger ljudhastigheten utan att framkalla någon överljudsbang.

Upptäckten anses så sensationell, att den annars så konservativa franska vetenskapsakademien, som aldrig erkänt existensen av UFO, har offentliggjort ett vetenskapligt dokument. Detta har författats av teamet, som arbetar med tefatens framdrivning, och innehåller alla uppgifter och diagram. Vetenskapsmän i USA är så imponerade, att de har haft två av gruppens medlemmar, fysikern dr Jean-Pierre Petit och rymdforskaren dr Claude Poher, som gästföreläsare vid diskussioner i Chicago, San Francisco, Los Angeles och New York.

Dr Petit och astronomingenjören dr Maurice Viton byggde sin UFO-motor med hjälp av dr Poher's statistiska och aerodynamiska kunskaper i Vitons laboratorium i astronomiska observatoriet i Marseille.

- Det tog Viton och mig nästan sju års arbete för att omsätta vår teori om UFO-framdrift till en praktisk laboriemodell, berättar dr Petit och fortsätter:

- På basis av våra experiment räknar vi med, att det skall bli möjligt att bygga ett UFO här på jorden inom de närmaste åtta till tio åren. Vi blir då i stånd till att besöka andra solsystem på samma sätt som UFO:n nu besöker oss. Alla nödvändiga förutsättningar finns redan, det är endast en fråga om att pussla ihop dem på det riktiga sättet.

Dr Petit menade, att hans UFO-motor är mycket komplicerad, emedan den utnyttjar både elektromagnetiska krafter och atomenergi. Arbetsmodellen är endast en kubikmeter stor, men är i stånd till att leverera enormt stor kraft, och han säger:

Tre franska vetenskapsmän menar, att de har löst mysteriet med UFOs framdrivning, varför de kan sväva som helikoptrar och varför de kan färdas genom luften i överljudsfart utan att framkalla ljudbangar.

- Principiellt är det en minivätebomb, men med det viktiga undantaget, att en vätebomb utlöser en enorm värmemängd och okontrollerbara energivågor. Vår maskin håller fast och styr denna energi och använder den till att frambringa ett enormt tryck. I ett flygande tefat används denna energi till att upphetta gaser, få dem att expandera och rusa ut från övre delen av UFO:t med hög hastighet. Men på ett förbluffande sätt tvingar ett magnetfält gaserna ned längs flygkroppens yttre skrov och frambringar på det sättet lyftkraft till farkosten.

Dr Petit menar vidare, att den typiska diskusform, som ett UFO har, - vilket bekräftats genom tusentals rapporter - sätter det i stånd att förflytta sig snabbt genom luften utan att alstra oväsen eller buller.

Professor Poher håller med honom om, att UFO:n är nästan ljudlös, och säger:

- Det kraftigaste ljud som någonsin har hörts från ett UFO, påminner om surret från en bikupa - och det är precis det ljud man hör från Petit - Viton-motorn!

- UFOs tefatsform är också orsak till, att det svävar och svajar som en helikopter, när det landar. Man kan själv iaktta detta fenomen praktiskt genom att limma ihop två tefat och släppa dem i ett badkar fullt med vatten. De kommer att sväva som en helikopter medan de sjunker mot botten.

- Petit - Vitonteorin om, att UFO:n använder elektromagnetiska fält, förklarar också, varför de påverkar bilradion och annan utrustning, när de passerar. Vidare förklarar det de ljusfenomen, som är förbundna med dem. Det är ställt utom allt tvivel, att det arbete som utförts av Petit och Viton är både storslaget och banbrytande.

De nämnda franska vetenskapsmännen har hög status och är:

Professor Claude Poher, 47 år och chef för raketförsöksavdelningen vid Nationella Centret för Rymdstudier, den institution som i Frankrike motsvaras av NASA i USA. Han har deltagit i utvecklingen av överljudsflygplanet Concorde och arbetar nu inom det amerikanska Skylabprojektet. Vidare har han nyligen med datamaskin analyserat 35.000 UFO - observationer för att med detta bevisa, att UFO:n verkligen existerar.

Dr Maurice Viton är 35 år, astronom och ingenjör. Han utvecklade det högkänsliga Atlasteleskopet, som användes i Skylab. Han är nu chef för laboratoriet vid Marseilles astronomiska observatorium.

Dr Jean-Pierre Petit är 38 år och plasmafysiker. Han är chef för den franska regeringens nationella organisation för vetenskaplig forskning.

Källa: National Enquirer 1976 - 11 - 02

Oversättning: Thorvald Berthelsen

De fick 35.000 kr för att de såg ett UFO!

Nu hoppas de lyckliga pristagarna bara på att se ett flygande tefat till...

□ Den okända flygfarkosten var stor som en fotbollsplan och såg ut som en julgran...

□ Det svär fem amerikanska poliser på att de såg en tidig morgon...

Av BOB PRATT

■ Det var den 17 maj förra året. Himlen var stjärnklar. Klockan var 3.30 på morgonen.

De två polismännen, Jerry W. Jeter och Troy L. Todd, som tjänstgjorde i staden Memphis, Tennessee, var ute på nattlig spaning.

Plötsligt tvärstannade båda. De vågade knappt tro sina ögon.

Ett par hundra meter upp i luften, precis ovanför golfbanan, svävade ett jättelikt metalliskt föremål, stort som en fotbollsplan. Det var trekantigt och glittrade i olika färger.

För att bättre kunna se det märkliga föremålet tog en av dem upp sitt gevär med kikarsikte och pekade uppåt. I samma ögonblick gav det svävande föremålet sig iväg med en fruktansvärd hastighet och försvann utom synhåll.

Efteråt uppskattade de att det var cirka 100 meter långt, och mellan 50 och 75 meter brett. I tre minuter hade det varit synligt.

Smått chockade rapporterade de till sambandscentralen vad de sett, och fick till sin förvåning höra att tre kolleger, Michael Davidson, Forrest Bartlett och John Birdsong, fyra och en halv timme tidigare sett samma föremål ovanför Memphis.

— Det såg ut som en flygande julgran, sade en av dem.

De fem poliserna har nu fått dela på ett pris, årligen utdelat av en förening, som sysslar med UFO-fenomen. Varje år förekommer mängder av vittnesuppgifter om UFO-föremål. Juryn bestämde sig för de fem polismännen, därför att de ansåg deras vittnesmål vara det mest tillförlitliga av alla.

Juryn, som sammanträdde i Palm Beach i Florida, donerade 14 000 kronor vardera till Jeter och Todd. De tre andra polismännen fick 2 500 kronor var.

Dr Willard P. Armstrong, tidigare assistent vid tekniska fakulteten vid universitetet i Washington, numera jurymedlem i UFO-föreningen, menar att de fem polismännen fick utmärkelserna bland annat tack vare sin höga trovärdighet.

— Alla fem har en kvalificerad utbildning, är friska och har dokumenterat god syn, säger dr Armstrong. En stor del av deras jobb består just i att hålla utkik, observera, komma ihåg detaljer. Dessutom skulle ingen av dem ha något att vinna på att hitta på en sådan historia. Tvärtom.

Dr John L. Warren, jurymedlem och fysiker vid Los Alamos Scientific Laboratory i New Mexico, anser att Todd och Jeter gav en utmärkt beskrivning av föremålet, och kunde till och med ange med vilken hastighet det försvann.

— De kunde studera fenomenet i tre minuter, men när de pekade på det med geväret försvann det inom två sekunder.

— Man här skäl att anta att det fanns ett samband mellan det snabba försvinnandet och vapnet. Kanske var det någon som kände sig hotad...

Flygare startade tefatsfeber 1947

■ Benämningen "Flygande tefat" kommer från civilflygaren Kenneth Arnold. Han var 32 år den 24 juni 1947 när han under spaning efter ett försvunnet transportplan i staten Washington, USA, såg nio runda nästan spegelblanka skivor i luften.

De kom i formation på ungefär 3 500 meters höjd där också Arnold befann sig. Efteråt berättade Arnold:

— De hade liksom en skälvande rörelse. Ungefär som ett tefat som kastas över en vattenyta.

Ären innan hade Sverige överflugits av "spökflygare" och "spökraketer", och de misstänktes för att

vara tyska, ryska och amerikanska krigsredskap.

Men sedan Arnold berättat om sina skivor och tefat spred sig tefatsfebern över hela världen.

Men inte för första gången.

I Gamla testamentet och i drövis med andra böcker inom konst, filosofi, religion med mera förekommer ufon.

De har kallats för brinnande farkoster, eldvagnar, änglar och gudar.

Benämningarna har helt färgats av rådande religioner.

Nu i rymdåldern tycker vi i stället att de liknar rymdfarkoster, så då gör vi dem till det.

Västerbergslagens

UFO-förening har

följande program för

Hösten 1980.

OBSERVATIONSKVÄLLAR

22/8, 19/9, 17/10, 14/11

Observationskvällarna

har varit dåligt besökta

och det har varit ett

stort problem för oss

att finna lösningar på

vad medlemmarna är

intresserade av och vad

de önskar få ut av en

OBS-kväll.

Du som har åsikter kan

väl höra av dej till oss.

FÖRENINGSTRÄFFAR

22/8, 17/10

Det är samma problem

med föreningsträffarna

Det är dålig anslutning.

Du som har åsikter kan

väl höra av dej till oss

så Du kan få det som Du

vill.

□ **Flygkapten Zoerb flög vid sidan om det lilla sportplanet.**
 □ **Med häpnad i rösten meddelade han via radio:**
 □ **— Jag kan se in i kabinen. Det finns absolut ingen där...**

■ Att flyga är det överlägsset säkraste sättet att färdas. Det påstår i alla fall flygbolagens PR-avdelningar. Säkerhet i luften är A och O för alla flygbolag i världen. Stora som små. Kommersiella som privata. Piloter och markpersonal är högt utbildade proffs. Flygplanen är precisionsbyggda maskiner och varje flygning organiseras av människans välutvecklade teknologi.

Men... himlen är platsen för många mysterier, något som man inte minst i USA har fått erfara, och de få som fått en tillfredsställande förklaring är alldeles för lätt räknade.

Strax efter klockan 21.00 den 28 februari i år, lyfte en liten Cessna 441 Conquest från Shreveport, Louisiana, för en rutinflygning till Baton Rouge, 30 mil sydost om Shreveport.

Vid spakarna satt 48-åriga Lou Benscatter, en rutinerad pilot med lång flygtid bakom sig och taxifygning som levebröd. Med sig i planet hade han Robert Rein, som bara sex veckor tidigare utsetts till huvudtränare i amerikansk fotboll för staten Louisianas universitetslag. Den 34-åriga Rein hade varit i Shreveport på ett rekryteringsuppdrag; han var intresserad av att värva en lovande center.

Den här flygningen skulle normalt ta en timme och inte innebära några problem.

Efter 20 minuters flygning upptäckte Benscatter ett våldsamt åskväder. Han anropade markkontrollen och ville ha tillstånd att stiga för att undvika åskvädet. Markkontrollen godkände hans begäran.

Ett åskväder är inte något speciellt problem för en rutinerad flygare. Man kan gå rakt igenom det. Men man kan också välja att gå högre upp för att

helt undvika det. Så Benscatter fick grönt av markkontrollen att gå upp till 7 000 meter.

Det var det sista någon hörde från det lilla planet!

Passerat

Plötsligt upptäckte markkontrollen att Cessnan hade passerat det tak på 7 000 meter som den hade tillstånd att hålla sig på. Planet fortsatte dessutom att stiga. Trafikledarna blev panikslagna och gjorde febrila försök att nå Benscatter på radion. Men ingen svarade.

Nu larmades flygvapnets räddningscentral vid en bas nära Saint Louis. Radarpersonal på basen spårade den vilseflugna Cessnan. Plötsligt ändrade planet kurs. I stället för att fortsätta mot sitt mål, Baton Rouge, satte planet kurs mot Memphis, Tennessee. En kursändring på 90 grader!

Hela tiden fortsatte planet att stiga. På 8 500 meters höjd flög det österut mot North Carolina.

Nu gick ett katastrofalarm. Cessnan hade kommit in i luftförsvarets genskjutningszon nära Atlantkusten. Flygvapnets stridskommando fick inte något svar från piloten och skickade upp två F-4:or från en bas nära Goldsboro.

De kom ikapp Cessnan strax efter midnatt. Då var den uppe på 12 200 meters höjd, mer än 4 800 meter högre än den skulle vara och drygt ettusen meter högre än sin maximala kapacitet. Den gick stadigt österut mot havet med en fart av 400 km i timmen. De två stridsflygarna försökte förgäves att signalera till Cessnan. Till slut fick de ont om bränsle och gick ner för att tanka.

Ett annat plan från en av flygvapnets baser i närheten tog upp jakten. Det hann upp det

lilla planet på 12 500 meters höjd över Norfolk i Virginia. Nu var man mycket nära den amerikanska östkusten och Atlanten.

— Dom kan inte ha undgått att se mitt stora bullrande jetplan med eld som sprutade ur svansen, sade kapten Daniel Zoerb efteråt.

Inte unikt

Tre gånger körde han om Cessnan bara 150 meter ifrån den. Men han fick ingen kontakt. Plötsligt kom ett dramatiskt och otroligt meddelande från kapten Zoerb:

— Jag ser ljusen från planets instrumentpanel, men... Herregud, det finns ingen i planet! Piloten och passageraren är försvunna... upprepar, försvunna!

När Zoerb hade hämtat sig från chocken att se Cessnan tom, följde han den ut över Atlanten. Strax efter klockan ett

på natten vacklade det lilla planet och störtade från 13 000 meters höjd. Vid 8 000 meter rätade det upp sig ett ögonblick. Men sedan tappade det fart igen och smurrade runt, runt innan det försvann i den mörka Atlanten mer än 160 mil från sin avsedda destination.

Ett norskt fartyg upptäckte dagen därpå vrakspillror efter planet, men fann inga spår efter Rein och Benscatter.

Den fantastiska händelsen skapade rubriker från kust till kust i USA, men nyhetsbyråerna kablade också ut den över hela världen. Hur två människor kunde försvinna ur ett flygplan uppe i luften, är en lika fascinerande som skrämmande gåta. Ändå är händelsen inte unik, och förra gången det fantastiska inträffade, under ännu mera mystiska omständigheter, drabbades också USA.

Den 27 juli 1968, steg 23 passagerare ombord på en chartrad DC-3:a i Kankakee, Illinois, för att flyga till en Lionskongress i Dallas, Texas.

Bland passagerarna som satte sig längst fram i planet var 55-åriga försäkringschefen Jerrold I Potter och hans hustru Carol.

Jerrold I Potter var en vänlig, lycklig man som älskade livet. Han var lyckligt gift, hade två gifta döttrar och ett drömhäus i Pontiac. Han var framgångsrik i affärer och hade många goda vänner. Han tillhörde de två Lionsklubbarna Algarna och Kronhjortarna och var medlem av handelskammaren. Han var vid god hälsa och inte på något sätt deprimerad.

Kort sagt var Jerrold I Potter inte det slags människa som frivilligt skulle ha valt att spela huvudrollen i det bisarra mysterium som snart skulle följa.

Efter omkring en timmes flygning, när DC-3:an befann sig norr om Rolla i Missouri och närmade sig Fort Leonard Wood Camp, var Potter tvungen att uppsöka toaletten, som var belägen nära nödutgången i planets akterparti.

På vägen dit stannade Potter till och växlade några ord med kollegan, James Schaive, ordförande för Lions i Ottawa, Kanada. Några minuter senare råkade planet ut för en luftgrop. Det krängde till men rätade snabbt upp sig igen.

Tiden gick och Potter återvände inte till sin sittplats. Hans hustru blev orolig och tillkallade en flygvärdinna.

Hon lovade att undersöka varför Potter dröjde så länge och fick sällskap till toaletten av andrepiloten, Jeremiah Baccus.

Toaletten var tom och Jerrold I Potter hade inte återvänt till sin plats — marmen var spårlost försvunnen!

Tre vli sommar!

Själv mord?

Logiskt sett finns det bara tre förklaringar: Potter begick självmord. Han öppnade avsiktligt nödutgången och hoppade från 2 400 meters höjd mot en säker död. Han tog fel på nödutgången och toalettdörren och sögs ut av luftströmmen. Eller: dörren till nödutgången var inte ordentligt reglad före starten, flög upp när DC-3:an hamnade i luftgropen och kastade Potter mot öppningen så att han ramlade ur planet.

Vänner och släktingar avfärdade emellertid tanken på att Potter skulle ha haft någon orsak att begå självmord. En psykiatriker talade emellertid om ett sjukdomstillstånd känt som "leende depression", och förklarade att en svårt deprimerad person kunde bete sig helt normalt och inte för ett ögonblick visa sina känslor, för att under ett tillfälle av inaktivitet bli medveten om sin desperata situation och först då ta livet av sig.

Var Jerrold I Potter en "leende självmordskandidat"?

Hans familj och vänner ansåg det uteslutet, vilket även ytterligare utredning tycktes bekräfta. Den första teorin var därmed eliminerad.

Tog Potter miste på dörrarna? Ett sådant misstag ansågs otroligt, men ändå inte helt omöjligt.

Nästan på dagen 40 år tidigare, steg multimiljonären Alfred Lowenstein, en av Europas rikaste män, ombord på sitt privata Fokker VII-plan i Amsterdam för en flygning över den engelska kanalen. Han sågs

lämna sin plats, gå akterut i planet och stiga in på toaletten.

Sedan dess är Alfred Lowenstein spårlost borta!

Utredare fann senare att nödutgången, som var placerad inne i själva toalettutrymmet, stod på glänt. Mord kunde avskrivas och självmord ansågs uteslutet av alla som kände den hårdhudad multimiljonären.

Den enda rimliga förklaringen, var att Lowenstein misstagit sig på dörrarna, förlorat balansen och sugits ut av luftströmmen.

Hände något liknande 1968? Nej, olikheterna tycks vara alltför stora. Lowensteins plan var hans eget. DC-3:an som Potter färdades i var ett allmänt trafikflygplan. Lowensteins plan var ur säkerhetssynpunkt livsfarligt.

DC-3:an tillhörde ett bolag som i syfte att skydda sina passagerare vidtagit alla tänkbara försiktighetsåtgärder. Planets aktre nödutgång bar texten: FÅR EJ ÖPPNAS UNDER FLYGNING, med stora röda

bokstäver mot vit bakgrund. Dörren satt dessutom högt över golvet, vilket inte var fallet med toalettdörren. Nödutgången var också säkrad med en kedja, och den kunde bara öppnas om man vred handtaget runt 180 grader.

Även om Potter ignorerade varningstexten, lossade säkerhetskedjan och vred handtaget 180 grader runt, skulle det ha behövts en avsevärd kraft att få upp dörren medan planet befann sig i luften.

Så, slutligen, kan Potter istället ha kastats mot nödutgången, som kanske inte var ordentligt reglad, och fallit ut när planet hamnade i den minutlånga luftgropen? Här finns ännu ett parallellfall.

År 1950 kastades Marc Fisher-Galati, steward på en DC-3:a tillhörande Eastern Airlines, mot nödutgången under flygning. Dörren var inte ordentligt reglad och Galati kastades ut ur flygplanet. Men Galati överlevde: en del av säkerhetskedjan lindade sig om hans högra ben och han lyckades också hålla sig fast i dörrhandtaget.

Som ett mirakel höll Galati fortfarande fast i dörrhandtaget när DC-3:an gick ner från drygt 1 000 meters höjd och landade på flygplatsen i Miami, Florida!

Utredningen visade emellertid att nödutgången noggrant reglats under Potters flygning. Chefen för Purdue Aviation, Grove Webster, intygade dessutom att dörren var mycket svåröppnad även om planet stod på marken. Flygvärdinnorna var alltid tvungna att be en manlig kollega om hjälp när dörren skulle öppnas.

Hade dörren på det här märkliga sättet ändå kastats upp, fanns det inte den minsta chans att den åter skulle ha slagit igen efter Potter, det intygade experter på flygsäkerhetsfrågor. Experterna påpekade också att DC-3:an inte hade tryckkabin under flygningen, och att Potter därför inte kunnat sugas ut om dörren hade gått upp.

Alla försök till förklaringar föll på sin orimlighet. Endast en sak är säker. Jerrold I Potter — och nu Lou Benscotter och Robert Rein — försvann i luften, bokstavigt talat! ■

STAR TREK —FRAM- TIDENS ÄVENTYR I RYMDEN!

■ ■ Hon kommer från planeten Delta, där kvinnornas huvuden är kala som pingpongbollar och hon är antagligen den märkligaste sexsymbol vi sett sedan miss Piggy gjorde entre i TV-rutan! Hon kallas löjtnant Ilia och är navigatör på Enterprise, rymdskeppet som är på väg in i det tjugotredje århundradets äventyrligaste operation — på astronomiskt avstånd från sin hemvist Jorden!

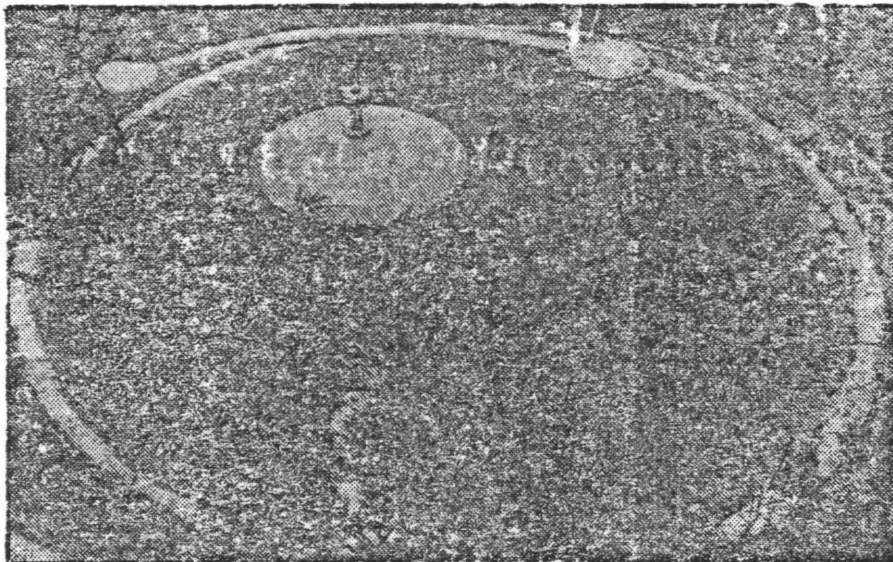
Ilia är den kvinnliga stjärnan i Star Trek, årets rymdfilm, som häromkvällen hade premiär på inte mindre än tjugofem biografier runtom i Sverige.

På planeten Delta, där Ilia förut har levt, är kärleken fullkomligt fri. Men i rymdskeppet, som har en besättning på 431 personer, lever löjtnant Ilia i strängt celibat. Att älska en Delta-kvinna liknar ingen jordisk kärlek, den är så översinnligt skön att den skulle vara farlig för en man från Jorden!

Men kärleken och sexualdriften kan inte heller människorna i tjugotredje århundradet utesluta eller få kontroll över till slut. Så går det som det går i Star Trek!

HA DET SKÖNT
SOMMAR!

Svenskar som sett flygande tefat...

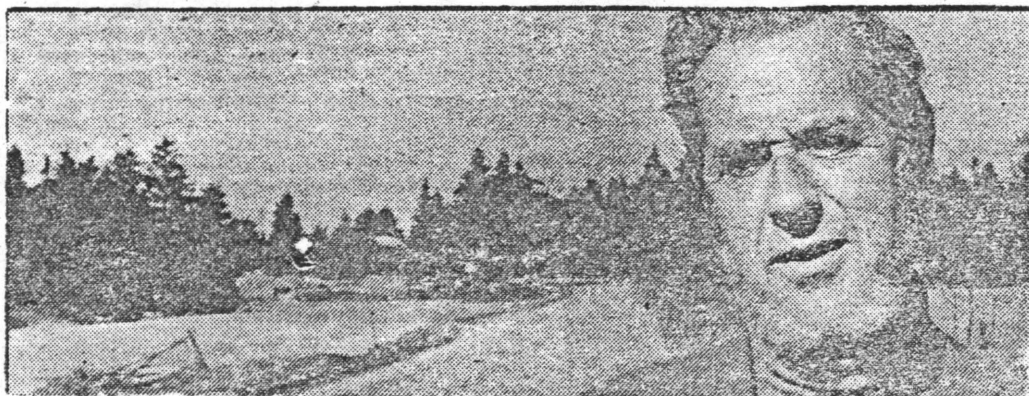
□ Det här monumentet byggde pollenkungen Gösta Carlsson på platsen där det främmande rymdskeppet landade.

□ Gunnel Nilsson mötte ett bländande föremål i Värmland.

□ Gösta Carlsson såg en rymdfarkost redan 1946.

□ Stig Ekberg hittade en konstig metallbit på vägen där det lysande föremålet hade landat. Experterna visse inte vad det var för slags metall.

När Gösta Carlsson på morgonen besökte platsen igen hittade han graven. På marken där rymdskeppet stått var gräset avbränt och man kunde se avtryck av skeppets stödfötter.

För att hedra minnet av de främmande varelsernas besök byggde Gösta Carlsson ett monument i skogen där skeppet landat. Han byggde det som rymdskeppet såg ut.

Gösta Carlsson är ett av de främsta vittnena vi har i Sverige på att främmande varelser verkligen har besökt jorden. Men det finns många andra som har sett rymdfarkoster.

Bilen stannade...

● Stig Ekberg och Harry Sjöberg såg 1959 ett flygande tefat på Vaddö utanför Stockholm när de var på väg till ett sommarstugebygge. Det var på kvällen. Helt plötsligt och utan någon märkbar anledning stannade deras bil. Medan Stig Ekberg försökte å igång motorn igen tittade Harry Sjöberg ut genom fönstret.

Han fick då se ett flygande föremål närma sig med hög hastighet. Tillsammans såg de hur föremålet mjukt och försiktigt landade ca hundra meter framför dem. Farkosten var ca 15 meter i diameter och gav ifrån sig ett gulrött neonliknande sken som lyste upp hela omgivningen. Ytterdelarna av farkosten dällrade som luften över het asfalt en sommardag. Det verkade som om farkosten höll sig svävande en halv meter ovan marken medan den sakta roterade runt. Efter ca sju minuter höjde sig farkosten och försvann åt samma håll som den kommit.

Stig Ekberg undersökte marken där farkosten stått med en ficklampa.

— Plötsligt blänkade något till i väggruset. Det var en trekantig metallbit. När jag tog upp den var den varm och ovanlig tung för att vara så liten.

Trots att metallen genomgått noggranna analyser vet man ännu inte vad det är för en metall. Den innehåller volfram, kol, kalcium och kobolt, men diamantknivar ger

bara små repor på ytan och den förändras inte av värme. Den går inte heller att mala till pulver.

Bländande sken

● En sak är ofta gemensam för människor som kommer i kontakt med främmande farkoster. De berättar att motorn stannat och strålkastarna på bilen slocknat.

Det hände också Gunnel Nilsson från Karlstad när hon 1975 inne i byn Skälledrud såg ett ljussken över skogen.

— Bilen bara dog. Samtidigt såg jag ett bländande gult runt sken med röda kanter komma rakt emot mig över gårdet. Jag blev fruktansvärt rädd, rusade ur bilen och började springa. Då liksom förlamades mitt ena ben.

— Min enda tanke var att det var något övernaturligt.

Vid samma tid såg flera andra personer i Värmland konstiga saker i luften som det inte finns någon naturlig förklaring på.

Reportage: Olof Attingsberg

UFO-bild i Åstorp kan vara värd milj.

— Var finns Du som från Åstorps horisont i april såg och fotograferade ett flygande tefat? Ring oss på 046-13 60 01 så ska vi utan risk för Din anonymitet behandla Din rapport... Så säger Mikael Nanne i UFO-Syd till NST:s läsare. Mikael vill gärna få kontakt med den som tagit fotot över det flygande tefatet.

— I nio fall av tio är det frågan om bluff eller andra rimliga förklaringar, säger Mikael Nanne, som en kommentar till fotografiet.

— Men faktum är att just de dagarna i mitten av april fick vi in så många rapporter om ufos att vi anser varje ny rapport vara viktig. Där kan finnas sanning, fotografen kan ha gjort en bragd. Vi vill gärna diskutera saken.

STORT ANTAL

Antalet rapporter om "unidentified flying objects", UFO,

"Tefatet" i Vegeholmskogen utanför Ängelholm är det kanske mest kända i NV-Skåne. Men ser det ut så här?

är årligen mycket stort i hela världen. En amerikansk tidning har utlovat miljonbelöning till den som kan åstadkomma en fullt tillförlitlig bevisföring. Miljonen finns kvar i tidningens kassavalv. Med all säkerhet kan man alltså fastslå att flertalet observationer inte har haft något med flygande tefat att göra.

— De rapporter vi får tenderar att öka inför decennieskiftena, säger Mikael Nanne. Vi har hittills i år fått in tjugo mot notrmalt fem rapporter. Fler-talet kom i april.

NÄRKONTAKT

Det började den 18 april med ljus i fin formering under fem minuter över Malmö. Dagen efter noterades en "närkontakt av andra graden", den gången två män i bil fick se ett stort föremål, vitt och ovalt med röd korona, mellan husen och över fälten utanför Eslöv. En av männen gick ur bilen och ut på fältet där han blev brännskadad, liksom växtligheten. Oturligt nog harvades fältet dagen efter och vittnet är på semester...

Den 20 och 22 april sågs ljus på flera håll och den 25 sågs en ofantlig farkost över taken i Smygehamn.

— Den anonyme Åstorpsbans rapport passar alltså väl in i en bild av flitig ufo-verksamhet, säger Mikael Nanne. Vi vill gärna veta mer.

Flera hundra svenskar ser varje år mystiska föremål på himmelen. Jorden hålls alltså ständigt under kontroll, av högtstående varelser från andra planeter, som gör inspektionsresor till oss. Dessa varelser har tillgång till materia som helt saknas på jorden. De är mentalt rustade på ett sätt som vi aldrig kan bli.

● Är detta nonsens? Klart är i alla fall att många kan sätta sin heder och ära i pant på att de sett utomjordiska varelser.

Och varför skulle det inte vara sant? Det finns ingen seriös vetenskapaman som idag tvivlar på att det existerar liv på andra planeter i universum.

Bara i Sverige görs varje år flera hundra observationer av märkliga himlafenomen. De flesta av dem kan förklaras. Men en handfull blir över och betraktas som oförklarliga.

De flesta svenskar som varit i kontakt med utomjordiska rymdskepp, eller flygande tefat, har inte sett några varelser.

Men det finns några som haft "närkontakt av tredje graden", dvs har sett varelserna och till och med pratat med dem.

Himlafenomenen i Kölnäs saknar förklaring blir nu UFO-noterat!

BP 9003 24

Ett himlafenomen över Kölnäs utanför Morgårdshammar för en tid sedan blir UFO-noterat. Det betyder med andra ord att händelsen i rymden inte har kunnat förklaras på naturlig väg, t.ex. som en satellit eller som ett flygplan. Vid tillfället ifråga syntes ett eldklot på himlen som gick rakt ner i marken.

Det här rapporterades vid fredagens föreningsträff för Västerbergslagens UFO-förening. Träffen skedde i Söderbärke Folkets

hus, dit 25 personer kommit av föreningens totalt 70 medlemmar.

Fem träffar per år äger rum och vid dessa rapporteras om iakttagelser på skilda håll inom Västerbergslagen på himlavalvet. Under den senaste tiden har rapporter kommit från bl.a. just Kölnäs, Morgårdshammar och Söderbärke. UFO-föreningen tar då kontakt med observatörerna och gör grundliga undersökningar, om iakttagelserna kan härledas till naturliga orsaker eller inte.

— Många händelser som kan tyckas oförklarliga har självklara orsaker, säger ordföranden i före-

ningen, Conny Persson, Smedjebacken. Flygplan eller satelliter kan ligga bakom många observationer. Vår uppgift är att kolla upp allt som går. Observationen i Kölnäs har inte kunnat förklaras och då blir denna UFO-betecknad.

Vid föreningsträffen visade filmen "Närkontakt av tredje graden" i förkortad upplaga. Vidare studerade man ett bildband med UFO-foton från hela världen, bl.a. ett från Ludvika.

Kring rapporter, iakttagelser och filmvisningen diskuterade sedan de närvarande en hel del.

JESU SVEPNING -GÅTAN SOM LÖSTES EFTER 2000 ÅR

**Just nu pågår
en undersökning
som slutgiltigt
kan ge svaren på
de många frå-
gorna kring
Jesu svepning.
En av teorierna
som provas är
att duken ut-
satts för radio-
aktiv strålning.**

Av EVA LOUIS

■ Under 1900-talets första hälft fick alla som forskade i gåtorna runt svepningen i Turin nöja sig med att dra sina slutsatser från fotografier. Linneduken själv fick man inte röra vid.

Först i juni månad år 1969 blev läget annorlunda därvidlag. Den sextonde juni klockan halv nio på morgonen samlades en liten grupp människor framför högaltaret i katedralens kungliga kapell, och svepningen togs fram ur sin förvaringsplats.

Duken rullades varsamt ut på ett långt bord. Tio män och en kvinna lutade sig ivrigt fram. De var medlemmar av en hemlig, kyrklig/vetenskaplig grupp, som fått i uppdrag att kontrollera i vilket skick tyget befann sig.

Under två dagar granskade de tyget under mikroskop samt i ultraviolett och infrarött ljus. När de var färdiga med sitt arbete, rekommenderade de att man vid ett senare tillfälle skulle få ta små provbitar av tyget för en verkligt ingående granskning.

Det tog fyra år innan det begärda tillståndet gavs. Och den 24 november år 1973 var det så dags. Fyra nunnor, experter på handarbete och broderi tog oändligt försiktigt ut de önskade proverna, sammanlagt sjutton

stycken, huvudsakligen bestående av korta trådar, vilka alla lades in i plasthvert som märktes och förseglades.

Två provbitar var av större format, cirka 10 gånger 40 millimeter. De skulle undersökas av professor Gilbert Rae från Textilinstitutet i Gent.

Professor Rae hade ingen svårighet att identifiera vävmönstret, fiskbenstwill. Just detta mönster var väl känt från bevarade textilier från tiden kring Kristi levnad.

Rae fortsatte med att granska provbitarna under polariserat ljus för att få fram bättre kontraster. Själva tyget var, som man redan väl visste, av linne. Men under mikroskopet framträdde en ny, viktig detalj. I väven fanns spår även av bomull. Det betydde att den vävstol som brukats också användes för bomullsväveri.

Bomullsfibrer är jämförelsevis lätta att identifiera, och Rae fann snart att de härrörde från arten *Gossypium herbaceum*, vilken är karaktäristisk för Mellanöstern. Eftersom bomull varken odlades i eller importerades till Europa under det första århundradet, kan man utgå från att tyget också vävts i Mellanöstern.

Under tiden utsattes de övriga proverna för något som närmast kan beskrivas som en kriminalteknisk undersökning. Det man särskilt intresserade sig för var blodfläckarna på svepningen.

För att fastställa förekomsten av blod använder man sig av en kemisk metod. Man doppar den misstänkta fibern i en lösning, som blir starkt blå om det verkligen är fråga om riktigt blod.

Det fanns redan från början grund till vissa misstankar om att blodfläckarna på svepningen var något annat än de tycktes. Till att börja med finns avtrycket på svepningen endast på ena sidan; den andra är helt vit. Och när man tog ut proverna, brast en av trådarna genom en olyckshändelse. Man kunde då redan under vanligt förstöringsglas konstatera att den rödaktiga färgen endast fanns på trådens yta. Dess inre var alldeles vitt.

Inga blodfläckar!

Vad som än hade förorsakat fläcken, hade det inte trängt in i tråden. Det borde det ha gjorts om det varit fråga om riktigt blod. Men det borde det ha gjorts också om det varit fråga om något vanligt färgämne.

Provtråden reagerade inte för den kemiska lösningen. Alltså talade allt för att det inte var fråga om blod. Men vad var det i så fall?

Man fortsatte undersökningen med olika syror och kemikalier, men i inget fall fick man några utslag. Det hela var ett stort mysterium. Det som åstadkommit avtrycket verkade inte vara någon substans överhuvudtaget. Avtrycket kunde mest liknas vid våra dagars torrkopiering.

Man övergick till att granska tråden genom ett kraftigt elektromikroskop, med upp till 50.000 gångers förstoring. Men fortfarande kunde man inte identifiera det ämne som åstadkommit avtrycket.

Om det nu inte var blod, så måste väl svepningen vara en förfälskning? Men hur hade i så fall förfälskaren burit sig åt? Det var ju inte heller fråga om något känt färgämne...

I mars månad år 1977 samlades ett fyrtiotal amerikanska forskare i New Mexico för att vid en konferens diskutera svepningen. En fysiker, dr John Jackson, hade sedan länge fascinerats av en märklig detalj hos svepningen. Av allt att döma hade åtminstone en del av avtrycket på linneduken åstadkommit på något annat sätt än genom direktkontakt.

Jackson beslöt att pröva saken i praktiken. Efter mycket sökande lyckades han finna en person, vars yttre mått nästan exakt motsvarade bilden på svepningen. Denna levande "modell" lade sig på ett bord och lät sig svepas in i en duk, motsvarande den i Turin. Försöket visade utom allt tvivel att delar av avtrycket måste ha åstadkommit på upp till fyra centimeters håll... hur nu detta var möjligt.

Om man bara kunde få tillgång till några provbitar! Det var hela gruppens gemensamma önskemål. Särskilt ivrig var dr Walter McCrone, en mikroanalytiker från Chicago. Hans laboratorieutrustning var den kanske modernaste i hela värld-

HA "SKEN"
EN SKEN
SEITE!

den. Framför allt hade man gjort framsteg i tekniken beträffande åldersdatering enligt Kol 14-metoden. För bara några få år sedan hade en sådan undersökning krävt en provbit på minst 25 gram, varvid provet också förstörts. Numera behövde man inte mer än ca 60 milligram.

Arton månader efter mötet i New Mexico skulle plötsligt en ny möjlighet öppna sig.

Ny visning

I augusti år 1977 ersattes den äldre kardinal Pellegrino i Turin av ärkebiskopen i Bari, Anastasio Ballestrero. Det var en åtskilligt yngre man, vars inställning till svepningen inte var lika konservativt försiktig som föregångarens. En av hans första åtgärder var att verka för att svepningen än en gång skulle tas fram och visas för allmänheten. År 1978 var lämpligt. Det var då exakt 400 år sedan svepningen kom till Turin.

Det var många hinder som måste övervinnas, men den 26 augusti år 1978 var det så dags. Svepningen togs åter fram och hängdes upp i sin fulla storlek, fastspänd inom en ram och för säkerhets skull skyddad av skottsäkert glas (eftersom det fanns viss anledning misstänka att Italiens beryktade Röda Brigader skulle vilja göra ett attentatsförsök mot relikien).

Under de närmaste fyrtyotva dagarna sågs svepningen av sammanlagt 3.300.000 människor, som sakta defilerade förbi.

Samma dag som visningen påbörjades, den 26 augusti, valdes för övrigt en ny påve, Johannes Paulus I. Hans tid som Kyrkans överhuvud skulle emellertid bli kort. Redan innan visningen var slut, hade han avlidit.

Den offentliga visningen av svepningen avslutades söndagen den 8 oktober. Men duken skulle inte omedelbart läggas tillbaka i sina kistor. Ballestrero hade nämligen gått med på att ytterligare vetenskapliga undersökningar skulle få företas, där-

Eldsjäl lämnar UFO-förening

En riktig eldsjäl inom Köpings föreningsliv har nu dragit sig tillbaka. Thorvald Berthelsen, som i sex år varit ledare för Köpings UFO-förening och i tre år även var ordförande för riksorganisationen UFO-Sverige, har fått nog av det betungande arbetet. Han lämnade vid årsmötet över ordförandeklubban till Ingvar Damm, och kommer inte att fortsätta ens som medlem i UFO-föreningen.

Thorvald Berthelsen har de senaste åren varit en dominerande gestalt inom UFO-forskningen i Sverige. Förutom att han varit ordförande i Köpings UFO-förening har han haft flera uppdrag i riksorganisationen UFO-Sverige.

Thorvald Berthelsen förklarar för Bbl/AT att han funnit UFO-arbetet alltför betungande. De sex år han varit ordförande i Köpings UFO-förening har inneburit ett ideellt extraarbete som tagit all fritid i anspråk.

— I år skall jag ta semester för första gången på sex år, förklarar en lättad Thorvald Berthelsen.

KRITIK

Ytterligare en anledning till

Berthelsens "avhopp" är säkerligen också den kritik som riktats mot Köpings UFO-förening och även Thorvald Berthelsen personligen. Ludvika UFO-förening menade att Köping och Berthelsen syntes alltför mycket i den svenska UFO-debatten. Svaret blir nu dels att Thorvald Berthelsen lämnar alla uppdrag och även sitt medlemskap i Köpings-föreningen, dels att Köpings UFO-förening avvecklar flera av de uppdrag man utfört för UFO-Sveriges räkning. Köpingsföreningen blir antagligen i fortsättningen varken rapportcentral eller marknadsföringsenhet för UFO-Sverige. Utbildningen av skolforskare i Lersåter skall dock fortsätta. UFO-utställning blir

även i år i Köpings Museum. Utställningen pågår från 1 juni till 7 september. Den utsträckt tiden är för att skolklasser skall kunna besöka utställningen.

FLER FÅR JOBBA

Den nye ordföranden Ingvar Damm förklarar för Bbl/AT att han åtagit sig ordförandeskapet under förutsättning att fler medlemmar i Köpingsföreningen engagerar sig i UFO-arbetet. Går detta hopas han att Thorvald Berthelsens "avhopp" inte skall påverka föreningens arbete alltför mycket.

Thorvald Berthelsen lämnar alla uppdrag inom Köpings UFO-förening.

CARL - AXEL JONZON OCH UFO - INFORMATION LÄMNAR RIKSORG. UFO - SVERIGE

— Riksorganisationen UFO - Sveriges grundare och ordförande 1970 - 1976, Carl-Axel Jonzon, har i samband med 1980 års Riksstämman beslutat att helt lämna organisationen. Bakom avhoppet uppges bl.a. ligga en motion till riksstämman där jonzons rösträtt - på riksstämman - för samtliga UFO-Informationens prenumeranter ifrågasattes. Tidskriften utges av en förening där varje prenumerant räknas som medlem och således ger jonzons förening ett mycket högt röstetal.

Idag vågar pollenkungen Gösta Carlsson tala om sitt märkliga möte.

"Jag stod och tittade på när rymdmännen reparerade sin farkost!"

- Gösta Carlsson — mera känd som Pollenkungen — är helt övertygad om att det finns intelligent liv på andra planeter.
- Gösta säger sig till och med på nära håll ha mött rymdmänniskor som landat på jorden för att begrava döda och reparera sin farkost.

■ Det är torsdag natt, den 18 maj 1946.

Gösta Carlsson, naturmänniska och hängiven ornitolog, är ute på en av sina många utflykter i skogarna runt Ängelholm.

Han följer sina vanliga stråk, rör sig hemtamt och tyst för att inte störa de ropande nattfåg-larna.

Himlen har mulnat, men vår-nattsljuset lever och Gösta be-höver inte tända pannlampan.

Nere vid sjön slår han sig ned för en stund. Han sitter där och inandas friden och dofterna. Gösta njuter i fulla drag.

Kanske sitter han där fem minuter. Eller en halvtimme. Tiden tycks likgiltig en kväll som denna...

Det är först när Gösta reser sig för att gå hem, som han tittar på uret. Det visar på en kvart i elva.

Ögonblicket senare upptäcker han det starka ljusskenet inne i skogen. Hans första, förbryllade reflexion blir:

— Kan det vara ett gäng ungar som eldar brasa i skogen mitt i natten...

Men totalt fel...

Detta var i stället upptakten till en serie händelser, som skul-

le uppenbara en ny dimension av livet för Gösta.

En värld, där gränserna för vad vi uppfattar som verklighet löstes upp och försvann.

Han fick uppleva närkontakt av tredje graden, i verkligheten. Med varelser från en annan plan-et!

Flyende tyskar

— Jag rusade iväg utmed stigen i riktning mot det skarpa, orangefärgade ljuset. Det var bara några minuters väg dit.

— När stigen vidgade sig till en glänta, var det inte en brasa jag fick se.

— Där stod, upplyst som på en scen, en främmande luftfar-kost, berättar Gösta för Saxons Veckotidning.

— Jag blev naturligtvis för-vånad. Och ännu mera häpen, när jag fick se varelser som klev omkring på det tefatsliknande "flygplanet".

— Min första tanke var, att det var tyskar som befann sig på rymmen efter nederlaget i kri-get och att de använde sig av en flygplanstyp som utvecklats under kriget, men aldrig hunnit komma till användning, säger

han.

"Tefatet" omgärdades av det pulserande, orangefärgade lju-set. Dels från en "mast" på ta-cket, dels från en öppning i bot-ten. Där stod också en lejdare rest...

— Jag såg några män, som var sysselsatta med verktyg på översidan av farkosten. De höll tydligen på med några repara-tioner. Men trots att de arbetade och slog, kunde jag inte förnim-ma ett ljud.

— Jag blev inte rädd, utan skyndade närmare. Jag befann mig kanske på tio—femton me-ters håll, när jag stoppades.

— Framför mig stod en mans-person, han var ungefär lika lång som jag. Han var klädd i flygarhuva och hade dessutom en kappa med kapuschong, som var delvis uppfälld.

Rymdkvinnor

— I en rem runt halsen bar han något som påminde om en laddkamera. Hans anletsdrag, var, som jag uppfattade dem, mänskliga...

— Han sträckte upp högra handen till tecken på att jag inte fick komma närmare. Jag stod

alltså kvar på samma punkt och betraktade skådespelet, medan mannen höll mig under kontroll. Varje gång jag tog ett steg i riktning mot farkosten, stoppades jag...

— Männen arbetade febrilt med reparationerna. Efter en stund uppenbarade sig några kvinnor. De kom med muggar till de arbetande männen och bjöd dem på någon dryck. Som jag uppfattade det fanns det sex kvinnor och lika många män ombord.

— Men det märkliga var, att ingen av dem frambringade ett ljud. Det enda levande utöver besättningen, var det pulserande ljuset.

— Jag kunde inte tänka mig annat, än att det var tyska militärer på flykt. På den tiden kände inte många till begreppet UFO (oidentifierade flygande föremål).

— Jag blev aldrig rädd, de bar inga vapen. När jag stått en kvart på samma ställe, blev jag lite irriterad. Tyckte inte om att bli stoppad här...

Gösta vände ryggen åt skådespelet och gick sin väg. Men i stället för att följa stigen i riktning mot samhället, gjorde

han en kringgående rörelse för att smyga sig på farkosten från andra hållet.

— På den tiden hade varje svensk rapporteringsplikt om främmande flygplan, så jag tänkte samla på mig flera fakta.

Avfärden

— Men när jag gått runt platsen på behörigt avstånd och skulle närma mig, hände något. Ljuset steg upp mot trädtopparna och blev starkare. Sedan såg jag farkosten lyfta rakt upp. Den stod stilla när den kom på kanske fyra hundra meters höjd. Men så plötsligt ändrades ljuset, gick över i lila. Hela "planet" lutades och ett svagt surrande hördes. Sedan försvann det med en acceleration jag aldrig skådat senare...

Var det en verklig händelse? Eller hade Gösta under sin vila vid den trolska sjön somnat in och fått denna märkliga dröm?

— Jag sa inget till min fru, när jag kom hem. Men det är självklart att jag funderade. Tanken kunde inte släppa mig ens i sömnen. Klockan fyra på morgonen var jag på väg tillbaka till giäntan i skogen, minns

han.

Gösta hoppades finna något spår, något litet fragment som kunde bevisa för honom själv att han upplevt något verkligt.

— Nog fanns där spår alltid. Det mest påtagliga var en stor ring, där gräset och jorden verkade alldeles förbränt. Och märkena efter landningstället gick inte att ta fel på; tyngden av de två stora "fötterna" hade pressat ner jorden till djupa gropar.

— Fullt övertygad blev jag, när jag i sanden på stigen fann fotavtryck efter den vakt som avvisat mig. Han hade haft refflade sulor, utan upphöjning mellan sula och klack. Storlek 42...

Två muggar

— Men det märkligaste fyndet var två muggar. De hade lock med ett grovt sugrör. Innehållet luktade svagt av kanel...

I det skedet stod det klart för Gösta, att han upplevt något sensationellt.

— Men jag berättade inte för någon om mina upplevelser.

— Jag höll på att utveckla min "omöjliga" idé att ta vara

på blommornas pollen och var redan misstrodd. Hade jag berättat om rymdskeppet, hade jag väl blivit betraktad som heltokig...

Rymdbakterier

Så kom fortsättningen...

— Följande kväll hade jag mycket svårt att sova, när jag kom hem från mitt jobb på SJ i Ängelholm. Jag var trött, men ändå låg jag bara i dvala. Plötsligt upptäckte jag att jag inte kunde slita mig ur denna underliga slummer...

— Sedan kom bilderna. Jag befann mig i rymdskeppet och samtalade med "vakten". Han satt bekvämt i en fätölj och tycktes inte alls vara överraskad över mitt uppdykande. Han talade vänligt...

— Han berättade, att rymdskeppet varit med om en olycka, något med maskinrummet. Att tre besättningsmän var döda. Och så pekade han bort i ett hörn, där låg tre kroppar överäckta med granris.

— Först hade de tänkt begrava de döda i gläntan, men sedan hade de slagits av misstanken att kropparna kunde bära på

bakterier som inte fanns på jorden och alltså kunde utgöra ett hot mot oss. Så kropparna fanns kvar ombord...

— Vi har en lång resa framför oss, sa han, berättar Gösta.

— Det var en otäck upplevelse, eftersom jag inte kunde rycka mig loss ur dvalan.

— När jag slutligen återfick kontrollen, kände jag mig törstig och illamående. Jag rusade upp för att dricka. Vid trappräcket föll jag, blev hängande över det. Min fru lyckades lyfta bort mig och sedan kvicknade jag till. Minuten efter fick jag ett yrselanfall och föll baklänges och slog mig.

Minnesmärke

Var det en dröm, en association efter upplevelsen i skogen. Eller hade "rymdmännen" sökt sig fram genom en kanal för telepatisisk överföring till Gösta? Frågorna är många...

— Senare, kanske två år efter händelsen, försattes jag i samma tillstånd en kväll. Jag var varken vaken eller sovande. Men då kunde jag rycka mig ur förslamningen...

DU SOM HAR
KAMERA.

FOTOGRAFERA
NÅGOT INTRESSANT
FÖR VÅRE TIONING.

o o o o o

DU SOM KAN SKRIVA
SKRIV EN ARTIKEL
FÖR VÅRE TIONING

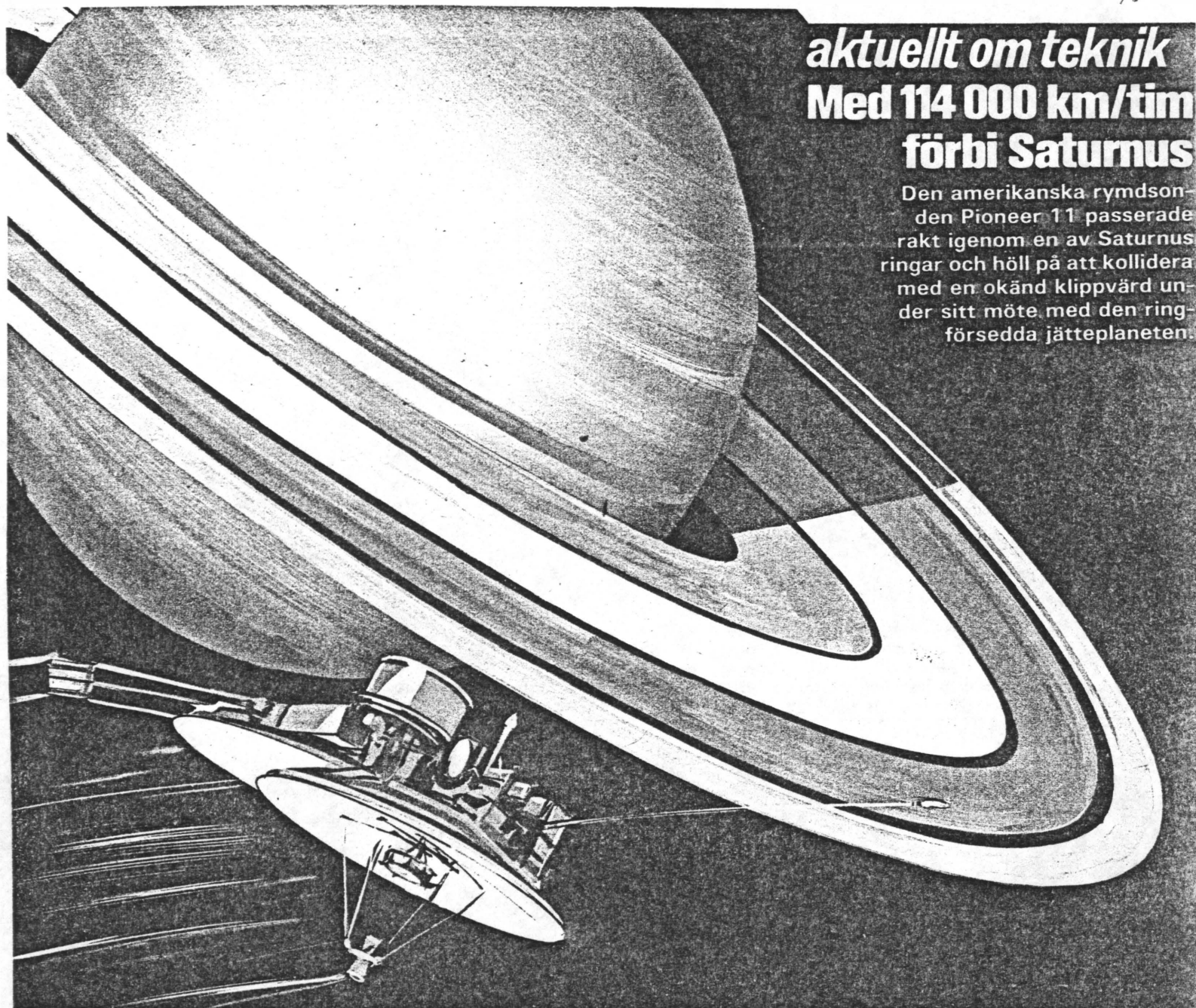
o o o o o.

TACK.

aktuellt om teknik

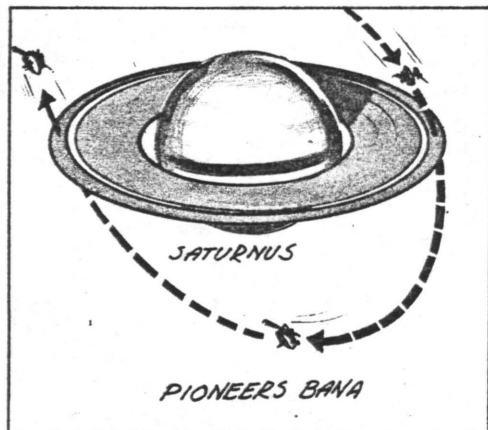
Med 114 000 km/tim förbi Saturnus

Den amerikanska rymdsonden Pioneer 11 passerade rakt igenom en av Saturnus ringar och höll på att kollidera med en okänd klippvärd under sitt möte med den ringförsedda jätteplaneten.

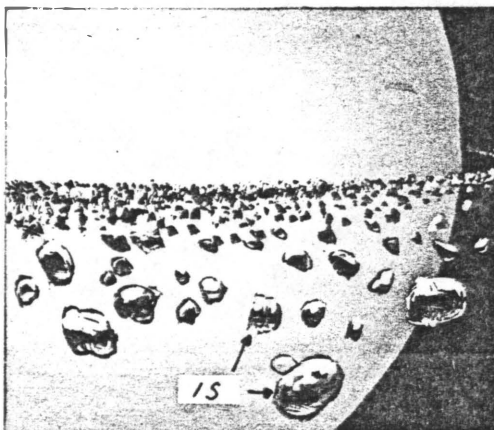

Rymdforskarna vid kontrollstationen i Ames Research Center höll andan. Efter sex års färd flög Pioneer 11 in för sitt rendezvous med Saturnus och stormade förbi planeten med 114 240 km/tim. Mötet blev en ny stor framgång för det amerikanska rymdprogrammet. Förutom de fyra tidigare kända ringarna runt Saturnus, upptäckte

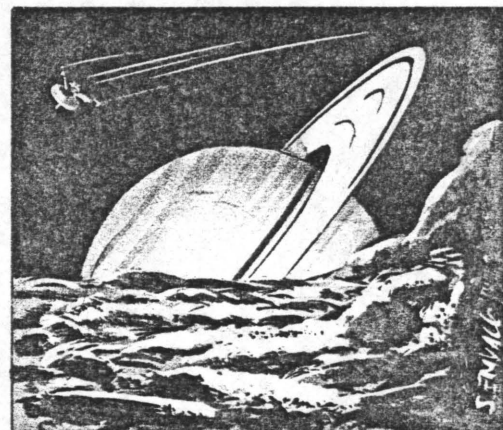
Pioneer tre nya ringar. Pioneer kunde också rapportera att ringarna tycks filtrera bort den kosmiska strålningen och solvinden. Under ringarna registrerade Pioneer det mest perfekta vakuum man hittills funnit i solsystemet. Av ren tur undgick rymdsonden att kollidera med en okänd klippvärld som dök upp i dess bana.

Det finns sju ringar runt Saturnus. De betecknas med bokstavskombinationer från A till G. Pioneer flög helskinnad rakt igenom E-ringen, trots att forskarna före passagen bedömde risken för en kollision till 50 - 50!

Astronomernas kunskaper om Saturnus ringar har varit små. Man har tvistat om huruvida de består av stoft eller klippblock. Nu indikerar Pioneers instrument att de består av ganska stora is- och ammoniakpartiklar.

Pioneer försökte också samla information om Titan, Saturnus största måne. Titan är större än Merkurius och har en atmosfär. Instrumenten indikerade en djupfryst värld. Temperaturen bland molntopparna är -200°C !

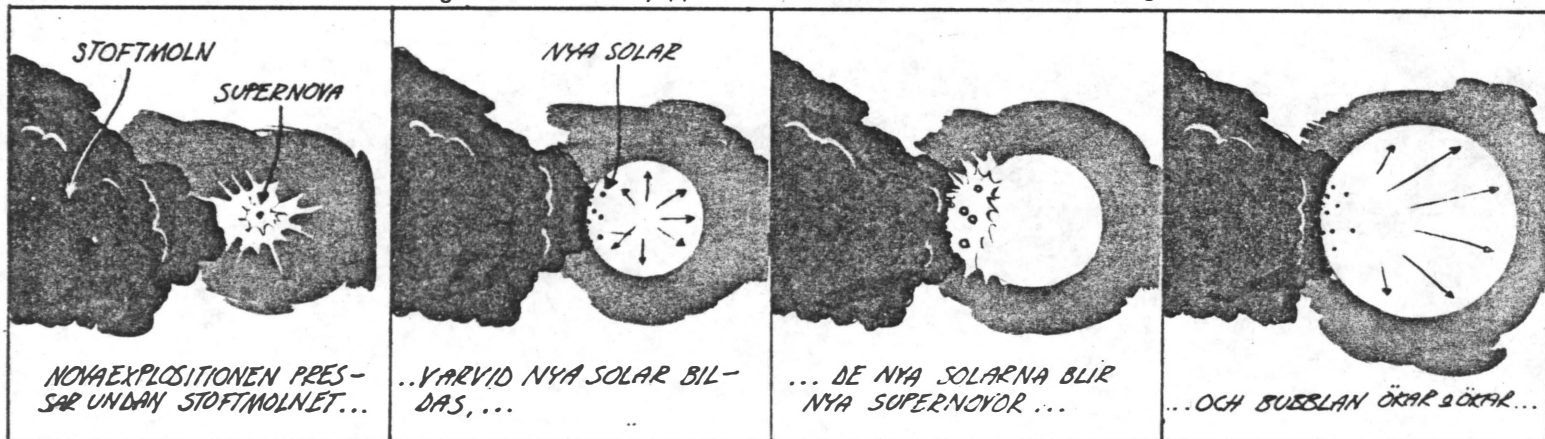
Superbubblan slukar jorden!

Hittills har det svarta hålet betraktats som den största faran för jorden i rymden. Nu har amerikanska forskare upptäckt ett nytt och betydligt allvarigare hot: En enorm, glödande superbubbla som är 2 miljoner grader varm!

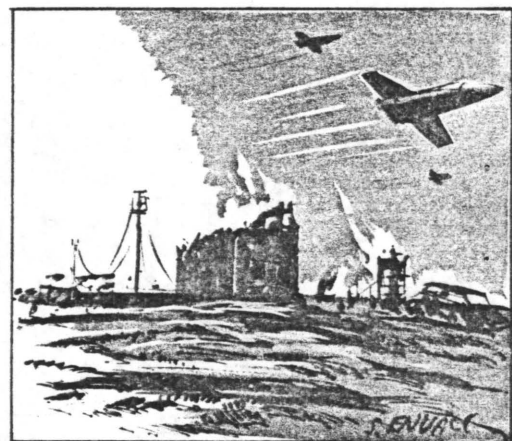
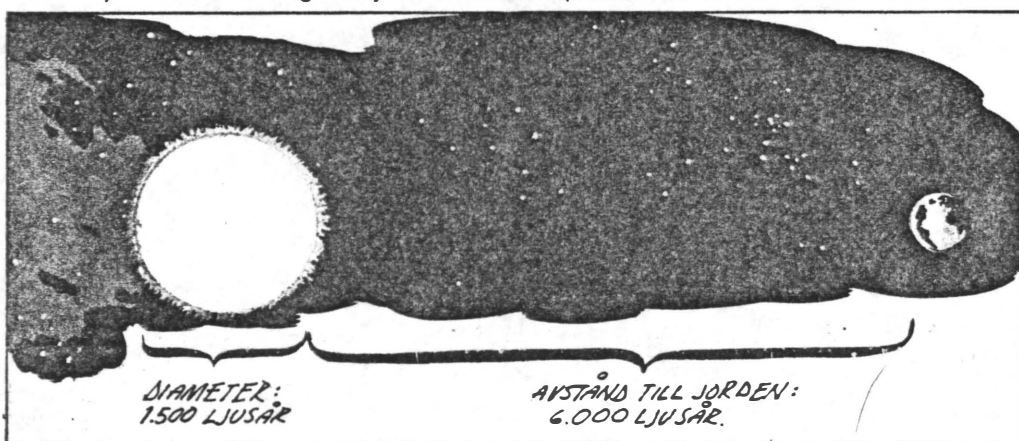
Stjärnorna är försvunna! Natten har förvandlats till dag! Hela himlen är övertänd av en domedagseld, som rycker närmare jorden för varje timme som går! Människan har alltid fruktat den yttersta dagen och fantiserat om hur den kommer att se ut. Kanske är den nyupptäckta

superbubblan i rymden det slutgiltiga svaret på våra frågor. Bubblan mäter 1 200 ljusår i diameter och ligger bara 6 000 ljusår från jorden! Om bubblan expanderar åt vårt håll, så måste vi överge jorden om några tusen år. Jorden kommer att förgasas!

Så här tror forskarna att jätdebubblan uppkommit: En stor sol exploderar till en supernova i utkanten av ett stoftmoln. Trycket från explosionen pressar undan molnet och kommer det att tryckas ihop, varvid nya solar bildas. Några miljoner år senare exploderar ett 10-tal

av dessa nybildade solar i nya supernovor. Efter ytterligare en serie explosioner antänds stoftet i molnet, som förvandlas till en ständigt växande, superhet eldboll. Superbubblan innehåller glödande gas motsvarande 10 000 solar!

Tanken svindlar inför superbubblans proportioner. Varje sekund utstrålar den lika mycket energi som vår sol lämnat ifrån sig under de senaste 5 miljarder åren! Den är en science fiction-ballong av eld och energi. Hur kommer

det sig att forskarna inte upptäckt bubblan förrän nu? Det beror på dess otroliga storlek! Man har sett bitar av bubblan tidigare, utan att förstå vad man såg. Men nu är bubblans existens fastställd.

Kommer bubblan att hota jorden? Det är det ännu ingen som vet. Men 6 000 ljusår är ett relativt kort avstånd i universum. Och mycket talar för att jorden måste överges, om bubblan visar sig expandera i vår riktning.

Möte med det okända

Ödet gav mig en hobby

En vinterkväll för trettio år sedan, upplevde jag något som haft stor betydelse för mitt fortsatta liv. Jag var vid den tiden förlovad med en man, som hade måleri och teckning som hobby. När jag denna vinterkväll kom hem till honom, stod han som vanligt framför sitt staffli. Jag tittade en stund på hans målning och sedan sade jag: "Tänk om jag också skulle måla." "Gör det", sade han. Men ta inte för mycket färg. Tänk på att den är dyr." Jag ritade upp motivet. Det skulle bli ett blommande körsbärsträd vid havet. Som jag stod där och valde bland färgerna, var det som om något grep fatt i mig. Och jag målade som i trance. När jag kom tillbaka till verkligheten och såg den tavla jag hade målat, var jag förvånad över resultatet. Att jag som inte förut målat och tecknat kunde åstadkomma en målning, tycktes mig märkvärdigt. Numera är måleriet min käraste hobby, så nog kan man säga, att det var ödet som ingrep den där vinterkvällen för trettio år sedan.

Gabriella

Vi lockade fram vittran!

Jag som skriver detta, är ett av många små barn i seklets början, som ofta hörde talas om spöken, troll och inte minst vittran, som ännu lever kvar på sina håll i den norrländska folktron. Många säger att de mött henne, hon hör skogen till, men var egentligen en underjordisk varelse. Och när hon visat sig, har hon gjort det i en gammal gummäs skepnad. Som barn hörde jag, att man kunde locka fram henne när man var i skogen, eller vid ett skogsbryn, genom att smacka hårt på ett speciellt sätt. Det var ett trolljud som vittran inte kunde motstå. En ljus sommar dag följde jag med en äldre syster och ett par andra flickor till skogen, för att plocka bär. Vi stannade vid ett yackert skogsbryn som låg framför oss, likt en öppen teaterscen, med en väldig mossbelupen sten, allmänt kallad "Trollstenen", på ena sidan och en liten grå gammal lada på den andra. Plötsligt föreslog en utav flickorna, att vi skulle smacka på det där speciella sättet och se om det var sant, att det då skulle locka fram ett troll ur skogen. Efter stor tvekan var slutligen alla med på förslaget och

så satte vi igång med ett ljudligt smackande. Småfågarna runt omkring oss flög upp från sina skrymslen i buskarna. En hare skuttade väg mellan tuvorna och själv höll jag mig med hjärtat i halsgropen, tätt intill min storasyster. Till vår förskräckelse fick vi i nästa ögonblick se en gammal kutryggig gumma dyka upp bakom Trollstenen. Hon hade ett huckle på huvudet, som nästan dolde ansiktet, var gråklädd, bar ett knyte på ryggen och en stav i handen. Fastän vi bara stod några meter ifrån henne, tog hon inte den minsta notis om oss. Långsamt vandrade hon över den öppna gläntan, tills hon försvann bakom ladan. Då rusade vi i vild förskräckelse den långa vägen hem och berättade i munnen på varandra, vad vi varit med om. Ingen som hörde oss då eller senare kände till någon gammal gumma i trakten, som stämde in på vår beskrivning. Den enda förklaringen ansågs vara, att vi verkligen hade lockat fram vitttran.

Dagny

En syn från det förgångna

En solig höstdag för ungefär tjugofem år sedan, upplevde jag något egendomligt, som jag aldrig kommer att glömma. Jag stod på Klarabergsgatan, då jag fick se en hel rad med svartklädda nunnor, som gick i riktning mot S:ta Klara kyrka. De gick över kyrkogården och över en träbro, som ledde över till Gamla stan. Vart de sedan tog vägen vet jag inte, då jag inte längre kunde följa dem med blicken. Då visste jag inte om att det hade funnits ett kloster intill kyrkan. Men senare läste jag om, att det skulle ha funnits ett sådant. Men om det funnits någon träbro därifrån och över till Gamla stan, är mig obekant. Men det är möjligt att det i äldre tider funnits en sådan, som förenat de båda stadsdelarna. När jag återvände till nuet, förstod jag att jag i denna syn upplevt ett stycke av förgången tid.

Gabriella

Blommade först när givaren var död

Jag fick för många år sedan av min son en clematis, som jag satte vid vår sommarstuga. Han hade fått den av en lärare i Alnarp.

Har du upplevt någon oförklarlig händelse? I så fall skriv och berätta om den. Adressen är Allers, 25185 Helsingborg. Märk kuvertet "Möte med det okända". Införda bidrag honoreras.

Den växte och blev stor, men blommade inte. På det åttonde året blommade plantan med fullt av skära blommor. Vår son kom upp till stugan och vi stod och såg på den fina busken. Då säger han: "Den mannen som jag fick plantan av är nu död. Han var med i planet som störtade över Italien."

AJ

Hans sista besök i kyrkan

I min ungdomstid arbetade jag som hembiträde i en prästgård hemma i Hälsingland. Varje söndagsförmiddag fick jag i uppdrag, att gå till kyrkan före högmässan och sätta blommor i vaserna. Det kändes onekligen lite kusligt, att gå där ensam i den stora kyrkan. En söndag när jag som vanligt kom dit, fick jag se att det satt en man i en av bänkarna. Jag var glad över att för en gångs skull inte vara ensam i kyrkan, och jag utträttade vad jag skulle. Hela tiden satt mannen kvar alldeles orörlig. Åter i prästgården berättade jag om mannen. Jag förstår, sade prästen helt lugnt. Vi har nyss fått meddelande om att en av kyrkans män har avlidit helt hastigt. Efter att jag beskrivit mannens utseende, menade prästen

att det var den avlidne som uppenbarat sig i kyrkbänken.

LW

Vem knackade på kuren?

Under kriget låg jag uppe i bergslagsskogen som luftbevakare. Det var mycket av mystik i denna trakt. Vi hade en ganska lång väg att gå från vår förläggning till vaktkuren, där vi gick våra vaktpass på spaning efter flygplan. En mörk kall natt gick jag så vakt och frös mycket. Jag gick in i vaktkuren för att lägga in ved i den lilla kaminen, som fanns för att vi skulle kunna värma oss en kort stund. Jag satte mig på en bänk och sömnen tog överhand. Plötsligt vaknade jag av att någon dunkade i väggen på kuren. Jag trodde att jag drömt och satt yrvaken kvar. Då hördes det på nytt och slagen var ännu hårdare. Jag rusade ut för att se vem som stod och bankade. Men det syntes inte till någon. Vid detta tillfälle rådde det fullt månsken, så man såg långt. Klockan var tre på natten och jag hade väl sovit i ungefär tio minuter. Inga byggnader eller människor fanns i närheten. Så för mig var det ett stort mysterium, vem som väckte mig mitt i natten.

Kjell

En sjömanshistoria, eller...?

En gammal f d sjöman har för mig berättat följande upplevelse: Det var i mina unga dagar, jag längtade till sjöss och mönstrade på en båt, som gick på Medelhavet. När jag varit ombord ungefär en vecka, skulle jag gå min första frivakt. Nyfikens som jag var på allt nytt jag såg och upplevde, gick jag upp på däck. Det var mitt i natten. En underbar stjärnhimmel fick jag skåda, luften var ljum och allt verkade sagolikt. Just som jag stod där på däcket, fick jag se en gammal man stå lutad över relingen. Det förvånade mig, ty jag hade inte sett honom tidigare bland besättningen. Jag stod en stund och såg på mannen och en kuslig känsla kom över mig. Jag gick omedelbart till min koj, men det dröjde ganska länge innan jag föll i sömn. På morgonen var allt som vanligt. Varför jag inte genast omtalade vad jag sett, vet jag inte än idag, men jag var väl blyg och rädd för att bli utskrädd. Efter några veckor såg jag åter mannen, precis likadant klädd som förra gången. Han stod på samma plats, lutad över relingen och såg ner i djupet.

Denna gång blev jag nyfiken stående kvar, för att se vad som skulle hända. Just som jag stod och betraktade honom försvann han för mina ögon, han var plötsligt totalt borta. Morgonen därpå kunde jag inte underlåta att tala om min nattliga syn för skepparen. Jag tänkte, han avfärdar mig väl med ett hänskratt, men det gjorde han inte. Istället sade han "sätt dig här min påg, så ska du få höra vad som för länge sedan hände på vår gamla skuta. Det har nämligen förekommit ett mord här ombord. Skepparen före mig blev mördad av en besättningsman, som hyste agg till honom. Han blev skjuten bakifrån, just som han stod vid relingen och njöt av nattens stillhet. Men det är länge sedan nu. Vi glömmar detta och återgår till våra sysslor.

Men du är kanske vad folk kallar synsk. Det får du väl erfara när du blir lite äldre." Och nog har jag haft flera upplevelser än denna, men jag har glömt de flesta, man börjar att bli gammal, slutade den gamle sin berättelse.

Nanny A-G

HAR DU SETT ETT UFO?

RAPPORTFORMULÄR FÖR U.F.O. OBSERVATION

Namn Yrke Ålder

Bostadsadress

Bostadsort Telefon...../

Hade Ni någon i sällskap då Ni såg föremålet/en?

Om de såg föremålet/en var god anteckna deras namn, adresser och tel.nr

Tillåter Ni att Ert namn och adress nämns i samband med observationen?

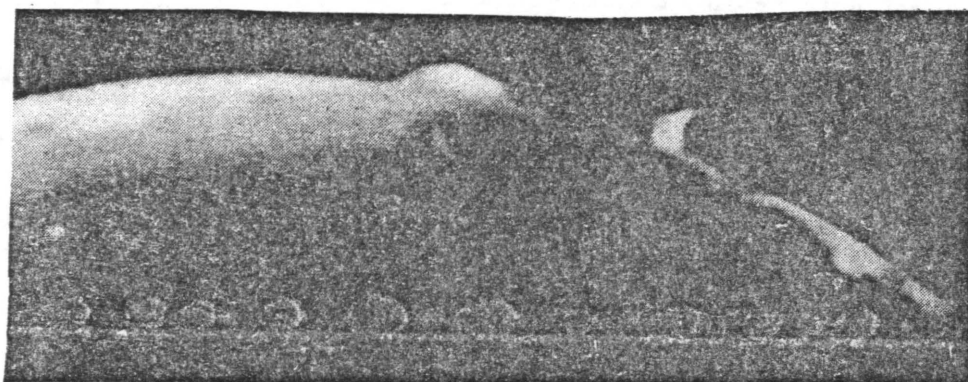
När såg Ni föremålet/en? (Kl/Dag/Månad/År)

Var befann Ni er då Ni såg föremålet/en? (Platsens namn eller läge)

Beräkna hur länge Ni såg föremålet/en? (Tim./Min./Sek.)

Hur var vädret? (Molntäthet, nederbörd, temperatur)

Om Ni såg föremålet/en på natten, såg Ni några stjärnor? Var månen synlig?

EN VULKAN I RYMDEN

*Två utskjutande ljusa ud-
dar, en rundad och en
spetsig, till höger på den-
na bild visar vulkaner i
verksamhet på Jupiter-
månen Io. Det är första
gången vulkaner iakttagits
på någon himlakropp
utanför jorden.*

Observerade Ni föremålet/en genom något av följande? (Ange med kryss)

☐ Glasögon	☐ Solglasögon	☐ Kikare
☐ Vindruta	☐ Fönsterglas	☐ Annat
☐ Teleskop	☐ Polaroid-solglasögon	

Var föremålet/en ljusare än himlen?

Hördes något ljud?

Såg Ni någon färg på föremålet/en?

Om föremålet/en lyste, var det ett fast eller blinkande sken?

Gjorde föremålet/en ☐ Kursändringar ☐ Höjdändringar ☐ Hastighetsändringar

Passerade föremålet/en framför eller bakom något, t ex ett moln, ett föremål i terrängen eller byggnad? I så fall beskriv detta närmare:

I vilken kompassriktning eller väderstreck såg Ni föremålet/en:

— då Ni fick syn på det/dem?

— då Ni såg det/dem försvinna?

Kan Ni uppskatta föremålets/en hastighet i km/tim?

Märkte Ni något före, under eller efter händelsen?

☐ Radio- eller Tv-störningar	☐ Lukt
☐ Elavbrott eller el-störningar	☐ Värmekänsla
☐ Påverkan på bil eller annat fordon	☐ Oro hos något djur
☐ Fysologisk (kroppslig) påverkan hor Er själv eller annat vittne	☐ Luftdrag

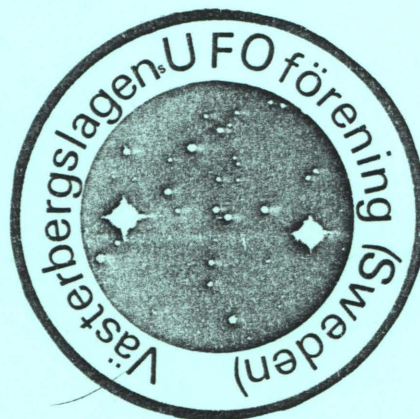
Beskriv hur Ni reagerade på händelsen

Vad är Er personliga uppfattning om fenomenet? Vad kan ha orsakat det?

Jag intygar att uppgifterna är riktiga

..... den...../..... 19

(underskrift)

Box 71
S-77101 LUDVIKA, Sweden
Tel. 0240-51286, 41020

DU SOM ÄR INTRESSERAD AV UFO-TIDNINGAR FRÅN ANDRA LÄNDER HAR HÄR EN MÖJLICHET ATT PRENUMERERA PÅ DEN AMERIKANSKA UFO-REPORT. FÖR DEJ SOM LÄSER ENGELSKA GÅR DET RÄTT BRA ATT LÄSA DE ARTIKLAR SOM FINNS I TIDNINGEN: GLÖM INTE ATT SÄNDA MED EN CHECK NÄR DU BESTÄLLER. TIDNINGEN PÅ KUPONGEN HÄR NEDAN: ÄR DET ANDRA TIDNINGAR SOM DU ÄR INTRESSERAD AV SÅ HÖR AV DEJ TILL OSS SÅ SKALL VI HJÄLPA DEJ ATT FÅ FRAM DE TIDNINGAR DU ÖNSKAR

When you're **first** in breaking the latest news of UFO sightings, landings, and contacts. . .
When you're **first** in reports from around the world and in depth investigations. . .
When you're **first** in breaking through to new frontiers of knowledge and new theories. . .

. . . these are the ingredients that make for leadership—and that's why **UFO Report** is the world's foremost UFO magazine, and why we're now expanding our publishing program to 10 times a year!
Reserve your copies now by filling out the subscription form below and enclosing your check or money order.

UFO Report
333 Johnson Avenue
Brooklyn, New York 11206

UA/77

Yes! I accept this special Editor's Offer to receive **UFO Report** for _____ year(s) and I enclose payment \$ _____
Please send **UFO Report** to:

- ☐ \$10 for 10 issues (1 year)
- ☐ \$20 for 20 issues (2 years)

NAME _____
ADDRESS _____
CITY _____ STATE _____ ZIP CODE _____